

zarokno, bi zimanê xwe bixwînin û binivîsin!

KULÎLK

kurdiska elevernas barntidning

KOVARA ZAROKÊN KURD YÊN ŞAGIRT

Zarok fëkiyên Malane

RASTO Û XWARO (2)

Rasto kera xwe ajot û berê xwe da wê bîra ku ava wê ji bo kîza pâşê a dîn,derman e! ewa ku sîxur saloxê wê dida.Gava ku Rasto gihişt ser bîrê,barê kerê danî,bêhna xwe berda di peyre dewla xwe daxiste bîrê û kun tijî av kir,kun xiste ferek têrê û têra dîtir jî kevirek xistê ji bo ku berberî hev bibe,tim bi milekî ve nekeve û xwar nebe.

Rasto bi rê ket û berê xwe da şikefta ku rojî saloxdana wê dida.Pir neçû Rasto gihişt şikeftê,dît ku,bi rastî di şikeftê de gelek tişt û mişt ê hêja hene.Barê kera xwe danî û dîsa bêhna xwe berda,nan xwar av vexwar û kera xwe jî êm da.

Piştî bêhvedanê Rasto ew kevirê ku di hêlek têrê de bû derxist û avêt, li şûna kevir zîv û zêrên ku,di şikeftê de hebûn xiste xurcika xwe,dîsa bar li kerê kir û bi rê ket,berê xwe da bajarê paşayê qîz dîn.

Dibêjin:Rasto li nava bajêr kolan bi kolan,cî bi cî digere û band dîke:
-Hê! hê,hê! ez im,ez bêhişan bi hiş dikim dînan bi aqil dikim.....

Rasto çend denga bang kir û bêhneke xurt gerya. Saloxê wî li nav bajêr belav bû. Bi kurtepista xelkê li hev gerandin ku, yekî derwêş dînan bi aqil dike, bêhişan bi hiş tîne.

-Lawo ma ev dîn bûye, ê ne niha wê paşe bibihîze, Ev car ku qîza paşê bi aqil nebe wê rebeno bê kuştin...

Bi vî awayî yek kirin çar, çar kirin çar-deh peyv li hev gerandin û berdevka saloxdan gihandin paşê.

Gava ku paşê bihîst, derhal ferman kir ku ewê dînan bi aqil dike bigrin û bînin. Nexweşiya keçikê paşe pir bêhteng kiribû. Dibêjin du lşegerê paşê bi dû Rasto ketin ew zû dîtin, bê peyv destên Rasto girtin û birin dîwan ê. Paşe gote Rasto:

-Xortê hêja, saloxên te ji min re dan ku, tu dînan bi aqil dikî, bêhişan bi hiş tîni ma rast e ?

Rasto lê vegerand:

-Belê paşayê min, rast e

Paşê got:

-Xorto, qîza min nexweş e, tim di hindur de ye, yên ku qîza min di wî halî de bibîne û qîza min sax neke, ez serên wan jê dikim.

Min xanî ji serî û cendekan dagirtine. Qîzamin cilên xwe diqetîne û pirê caran tazî ye. Eger tu bi xwe ne bawer bî, ez zorê li te nakim, tu serbest î.

Rasto gote paşê:

-Ez qîma xwe pê tînim paşayê min. Ez, ji ewên ku, serên wan hatine birîn ne çêtir im. Xwedê emrê te (temenê te) dirêj bike paşayê min yan ezê bi ser şopa yên berê dim, yan jî ezê qîza paşê sax bikim, ferman bide da ku min bibin ba nexweşa min.

Dibêjin paşê ferman kir û leşgeran Rasto birin cem keçik ê. Qîza paşê weke hercar kincên li xwe tev zîtol-zîtolî kiri bûn. Laşê wê tev li wê rastê xuya dikir, dilê meriv bi halê wê dişewitî. Gava ku Rasto kete hindur keçikê êrîşî ser Rasto kir. Rasto tasa ava xwe berî ku biçe hindur amade kiri bû, bi êrîşa keçikê re Rasto tasa avê bi ser ser û laşê keçikê reşand. Çaxa av gihişte keçikê lerizî, çavên wê fireh bûn xwe da hev û cardin êrîşî Rasto kir. Rasto tasa avê ya diduyan jî peçikand ser. .û cara sisiyan keçik ji nû ve li hal û perîşaniya xwe hay bû, qêrîn pê ket û xwe avêt erdê û got:

-Ez ketim bextê mêrên çê, ez ketim bextê
te starekê bavêje ser min, min biparêze...

Keçik bêhiş ket, Rasto ew nixumand û mizgîn
şand ji paşê re ku keça wî sax bû....

(Dumahîk heye)

M Ê V A N

Carekê mêvanek hat malekê, êvar bû. Malê şiv li gora xwe çê kiri bûn.

Mêvan û xwedyê malê li ser sifrê rûniştin. Xwedyê malê hinek xwar, xwe weke têrxwara nîşan da û got:

-Errrrrreekk, lawo ez bûm ga !

Xwedyê malê dixwaze ku mêvan dev ji xwarinê berde

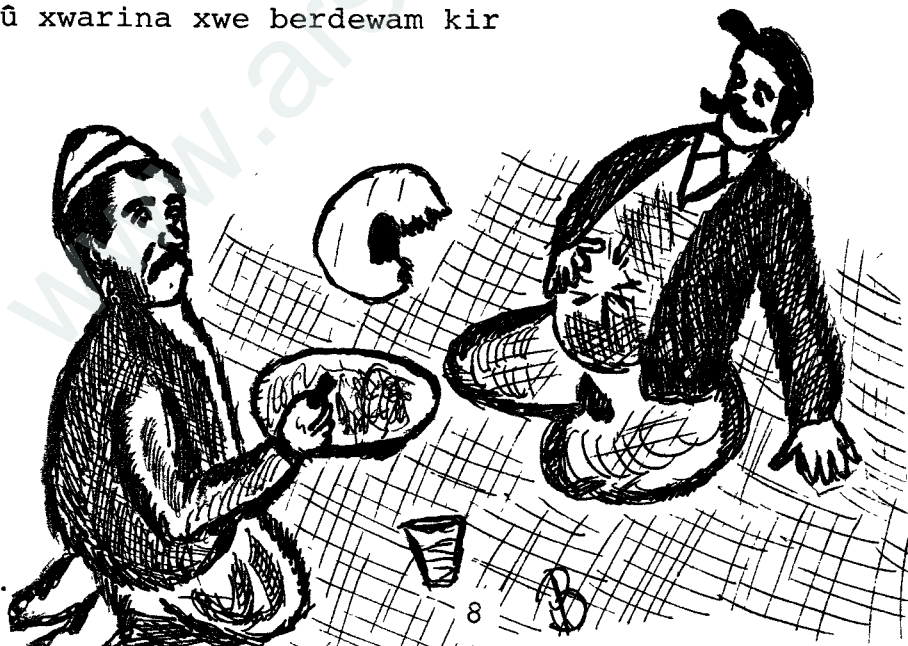
Xwedyê malê carek din zikê xwe firkanî û got:

-ayyyyyy...ji gayekî bêhtir zikê min nepixî.

Mêvan xwe negirt û got:

-Xwedê te şifa bike, wele ez hê nebûme golik...

û xwarina xwe berdewam kir

ÇIROKA MÎHÊ

Mîhek û berxika xwe li mêrgekê diçêriyan. Ro-
viyek ji wê de hat û ji mîhê re got:

-Ji bo çî tu û berxika xwe di vê mêrgê de di-
çêrin ? ma qey mêrg bê xwediye ? ma tu nizanî
ku ev mêrga xalê min gur e ?

Mîhê got:

-Tu kiyî û xalê te gur kiye ? Mêrga xwedê ye
ez û berxika xwe tê de diçêrin. De zû ji ber
çavên min wenda bibe, tu û xalê xwe bê minet
in.

Pozê rovî şewitî, hema çû xalê xwe gur bî-
ne. Mîhê dît ku rewş xirab e, li dora xwe nerî
dît ku waye şivanek nêzîkî wê li ber pezê
xwe ye.

Mîh çû cem şivan û jê re got:

-Şivano, tu kûçkê xwe du se-etan bi emanetî
nadî min ?

Şivan got:

-Tu di ser seran û ser çavan re hatî, çawa ez
nadim.

Mîhê kûçik anî û hat. Kûçik got:

-Mîhê, te ez ji bo çî anîm?

Mîhê got:

-Hal û hewala min û rovî ev e. Tu xwe têxe
vê koncal ê heta ku rovî û gur bên.

Mîhê dabaşa xwe (mesela xwe) ji kûçik re got, kûçik jî bi a mîhê kir. Îcar piştî mîhê gewîn e, ew û berxika xwe ketina nav kulîlk û nefela biharê û bi kêf diçêrin.

Piştî qederekê rovî hat û got:

-Mîhê, te ez û xalê min bê minet kirin, vaye min xalê xwe anî, ma îcar hûnê bi ku de biçin?

Mîhê serê xwe rakir, dît ku rovî û gur diranên xwe qîç kirine.

Mîhê got:

-Baş e rovî, tu sûnd dixwî ku ev mêrga xalê te ye ?

Rovî got:

-E, ez ji te re bi çi sûnd bixwim ?

Mîhê got:

-Tuwê sê gavan bavêjî û bêjî bi wê ziyaretê ev mêrga xalê min e, ez ê ji te bawer bikim.

Rovî bi nezani berê xwe da koncala ku kûçik tê deye û got:

-Ev gavek, du....

Rovî dît ku kûçikek di koncalê deye û serê wî weke serê gayekî ye. Rovî dev ji hejmartinê berda û got:

-Heyran, ez xwedî kuflet im, ez nikarim bêbextiyan bikim.

Kûçik nerî ku rovî zêde naçe, hema rabû û ser di wî û xalê wî gur danî,

Ew perçe perçe kirin, êdî mîh û berxika xwe
bêtirs çêra xwe domandin.

Ş Ê R Û R O V Î

Devê gêlî, nav mêş e,
 Şêrek dima her mêşe,
 Û ji tirsê şêrê har
 Debe lê ne dibû dîhar
 Mabû bê risq û nêçîr
 Mabû qertel û hêsîr
 Terewila dît ha boş e
 Dinê wan bûye doj e
 Her tişt wana bûye qat
 Rabûn û kirin civat
 Pêşî hirçê xeberda
 Go "hûn şêr li erdê xin
 Ezê bi lepa lêxim
 Wexta min qirik lê gest
 Şêrê îdî bibe mest
 Gur got "hirça derewîn
 Bes derewan biteqîn
 Herkê tu bal şêr zor î
 Çima par ra dikolî
 Wexta tu şêr dibînî
 Şêr hovekî lap zore
 Yê wî qelske ew gure
 Hirçê wir kire arîn
 "Ezê te li zinêr xim
 Herdû çavên te derxim
 Gurê qelpî situdeq
 Tê biteqî mîna beq
 Wê deqê pêra pêra
 Gur hirçêra da çêra
 Devê xweyî çatanî
 Berbi zikê hirç anî
 Bi hêrs lê diarîne
 Ku zik lê bidirîne
 Rovî xwe davê ortê
 Nade herda moletê
 "Malxirabno, wî, şerme
 Niha şêrê bê serme

We vira hevdû xêr e
 Dijminê me tek şêr e
 Hûn hatine civat ê
 Bibhên gilîê ometê
 Hatine alî hev kin
 Nehatine vir şer kin
 Malava, hûn mezin in
 Îdî xwedyê zar-jin in
 Hûn bisekinin alîkî
 Ezê bêjim gilîkî
 -Be'ra aqil û hiş im
 Tek ez ê şêr bikujim
 Hûn xwe dûr bitelînin
 Û mêranî bibînin
 Rovî poça xwe hilda
 Bestê kete tirada
 Mîna nasê doh na pêr
 Çû sekinî li ber şêr
 Û li ber şêr bû daxûl
 Ça belengaz û ça qûl
 GO "tu çar-mekanê me
 Go "tu xwey-xudanê me
 Em bêyî te ne tu tişt in
 Bêy pismam û bû pişt in
 Go "zanî apê te me
 Ez birê bavê te me
 Niha dil ha min xastî
 Tera bibim berdestî
 Ku hîç dijmin û nemam
 Nabêjin gilîkî xam
 Bi fêlbazî şêr xapand
 Aqil ji serî firand
 Go "şêrê zor, ez heyran
 Wer em tev bikin seyran
 Herin rev û nêçîr ê
 Ez beledim der û rê
 Rovî kubar dimeşe

Fitlê dide nav mêşe
Tê disene ser zerê
Yan çiyê hate ciyê nêçîrê
Wî nihêrî çavê şêr
Haşa serî kir berjêr
Mala Hacê û Xatê
Kesereke tal hatê
Şêr go"apê min aqil
Te çi derde,te çi kul ?
-Ez korbim li ser mêra
Ser efata,ser şêra
Divê hovê pîs,bêkêr
Îdî neman mêr û şêr
Bavê teyî rehmetî
Banzdida ji vî tetî
Mînanî hespê cexur
Zerêra firqas dikir
Bira korbim ser mêra
Mêr nemane tu yêra
Li nav êlê,navagund
Dewsa mêra mane kund
Boy navekî çazancke
Ser zerêra firqaske
Şêro çû-hat û firî
Lê riya zerê ne birî
Tev zinarê ser zerê
Şêr gulol bû çû jêrê
E,ji wî şêrê yeman
Perçê mezin herd guh man
Rovî bi delk aha xwar
Serê şêrê dînî har
Paşê simêl kaw bada
Nav mêşe de tirada

Xelîl Ê Çaçan Mûradov
Gundê Camûşvanê 1975

MEYMÛN Û QAZ

Meymûnek li ser darekê rûnişti bû, bi dilxwe-
şî ji xwe re li blûrê dida, awaza wê gelekî
xweş bû. Du qaz li dû dengê meymûnê hatin û
li binê darê guhdariya dengê blûra meymûnê
kirin.

Dilê meymûnê pir xweş bû, di dilê xwe de got:
"ev du heval ji bo min çêbûn!" Meymûn ji darê
hate xwarê û çû cem herdû qaza rûnişt.

Herdû qaza gote meymûnê:

-Me divê em hevaltiya te bikin, ji ber ku, **tu**
hemû dema ya dilxweşiyêyî û tu awazên xweş
lê didî, me jî divê em wekî te bin.

Meymûnê gote qazan:

-Ez razî me û min jî divê ez hevaltiya we
bikim, de rabin em ê bi hev re derkevin sey-
ran ê.

Her sê bi hev re derketin seyran ê û geri-
yan. Demekê meymûnê bala xwe dayê ku qazek
çû nav avê masiyek girt û bi tenê xwar, para
hevala xwe nedayê.

Meymûnê gote qazan:

-Heger hûn dixwazin wekî min bin, hemû dema
dilxweş bin, pêwîst e hûn tu cara xwarinê
bêyî hev nexwin. Ew masiyê te gava din xwar
diviya bû te behra hevala xwe jî bidayê.

Da dilê we jî xweş biwa.

Herdû qazan got:

-Tu rast dibêjî,divê di hemû karê xwe de em
bi hev re bin

Hersê hinekî din meşîyan.Meymûnê dêna xwe dayê hêlîna kevokekê li ser darê ye û çêlîkek kevokekê ji hêlînê ketiye erdê.Meymûnê çêlîka kevokekê girt û bir kir hêlînê,Di wê demê de kevokek hat û dêna xwe dayê ku meymûnê çêlîka wê ji erdê rakiriye û kiriye hêlînê.Kêfa kevokekê gelekî bi vî karî hat û gelek spasdarê meymûnê bû,Qaz jî bi vî karî dilxweş bûn û bi hev re gotin meymûnê:

-Ji îro pê de em ji dil hevalên te ne,em tu karî bêyî te nakin,Em bi te re gelekî dilxweş in,em bi her awayî bi te re ne,

(Salimê Casimî)

PEKENÎN

ATATÛRK -2-

Rojekê mamosteyekî Tirk diçe gundekî ji yê Kurdan, Dixwaze zarokên Kurdan hînî xwendin û nivîsandinê bike û tiştên li dinê hene bi wan bide naskirin,

Mamoste radibe wêneyên(sûretên) lawiran (heywanan) şanî şagirtan dide, Şagirt lawiran bi wêneyên wan nas dikin, Hinekan jî nas nakin ji ber ku ew nedîtine,

Mamoste wêneyê şêr şanî wan dide

-Zarokno, ev çi ye ?

-Ew şêr e

-Eferim

-Baş e, ev çi ye ?

-Ew fîl e

-Çok yaşa (her bijî)

-Baş e, ev çi ye ?

-Ew çêlek e

-Çok çok yaşa (pir bijî)

Piştî wêneyên lawiran diqede, mamoste radibe wêneyên zilamên mezin yê dinê şanî wan dide,

Zarok tu kesî nasnakin, ji ber ku kes ne dîtine.

Mamoste radibe wêneyê Atatürk şanî zarokan dide

Mamoste dibêje:

-Zarokno, ev kî ye ?

Zarok bêdeng dimînin, ji ber ku nas nakin

-Zarokno, ma hûn nizanin bê ev ê mezin kî ye?

-Na wele em nizanin, em nasnakin

Mamoste pir aciz dibe û bi rûyekî tirs
dibêje:

-Kuro ma hûn nizanin ku ev Atatirk e ?

Şagirtêk radibe ser pê û dibê:

-Ya mamoste, erê me heywan dîtine lê me
heywanê weke wî nedîtine

BRÎNDAR

R O V Î Û J O J Î

Di wextekî de roviyek û jojiyek hebûn
Van herdû destbirakan her sal bi hevre za-
dê xwe diçandin, bi hevre diçînîn, bi hevre
hiltanîn û bi biratî parvedikirin.

Salekê cardin rovi û joji genimê xwe
çandin. Bû havîn, wexta çinîna genim hat.
Herdûkan rabûn genim çinîn, ew dan ser hev
û anîn ser bênder ê.

Rovi ji xwe ponijî got: "Bi xwedê îsal ge-
nimê me pir e, divê ez fenekê li joji bikim
da ku evqase genim ji min re bimîne!"

Rovi rabû ji joji re got:

-Ho birakê joji

-Fermo birakê rovi

-De ka ez û te şertekî bikin

-Ka bêje bê şertê te çiyê

-De ka ez û te biçin malê, serê sibê kî
ji me zûtir hat ser bênder ê bila evqase
genim ji wan re be

-De baş e, ez razî me

Rabûn herdiwan xatir ji hev xwestin û berê
xwe dan malê. Çaxa rovi berê xwe da malê
hema joji bi xar hat û xwe di nava loda
genim de veşart.

Rovî jî çûye malê û ji xwe re dibêje:
"Howeh..çi jolojiyekî ehmeq..ha..ha..ha..ha
bi tirba bavê min ji niha de ez xwediye genim
im,heta jolojiye pepûk hêdî hêdî bimeşe û
xwe li ba de,ez ê li ser loda genim rûnim
û simbêlên xwe ye qeytanî badim"

Rovî henekê xwe bi jolî dike û pir kêfa
wî tê.Lê nizane ku jolî xwe di bin loda ge-
nim de veşartîye.

Wê şevê xew neket çavên rovî,ewî hetanî
sibê henekê xwe bi jolî kir.

Serê sibê roviyê min û te bi kêf rabû
ser xwe û berê xwe da ser benderê.Çaxa rovî
hat ser benderê jolî dengê xwe nekir.Rovî bû
tîq-tîqa wî û ji xwe re kenîya û dest bi
govendê kir.Di wê navberê de jolî ji bin
loda genim derket û got:

-Merheba birakê rovî,çima tu dereng ketî lo ?

Çaxa rovî jolî dît,weke ku cêrek ava
cemidî bi ser dabe.Roviyê reben bi stuxwa-
rî berê xwe da malê û kêfa wî lê herimî

WELATÊ MÎN

Welatê min çima digrî
Ez bi heyranê te me
Ez goriyê navê şêrîn
Deşt û çiyayên te me

Deşt û çiya mêrg û kanî
Gund û bajar û xanî
Jiyana te pir xweş e, ez
Tim bi hesreta te me

Bilind e bejn û bala te
Navdar e her gelê te
Jîr in keç û xortên te, ez
Leşgerê ala te me

Kurdistan e navê te
Dicle û Ferat çemên te
Pir şîrîn e ala te, ez
Her evîndarê te me

Tu gula nava baxan î
Ez dixwînim li şaxan
Tu gula nava cîhan î, ez
Îro bilbilê te me

Te dil kiriye birîn
Tim dike ax û zarîn
Bi şey û roj dixwînim ez
Va ye hozanê te me

Va ji bo te dixwînim her
Tim keseran dikşînim
Her bi ax û zarînim, ez
Va Brîndarê te me

BRÎNDAR

20.2.1982

"HEYLO DÎLO"

Heylo dilo...

Emrê dilê min pê re de bajo
Vê êvarê mi rebenê
Tu carî li darê dinyayê
Nabe tu peyabî
Li ser bozê qesirandî
Dêl û bijî bi hena bî

Ez tu nifira li bejna delal nakim
Li beriya Mêrdînê li kepezê kiko erdê
bê pîva

Bila li delal derkeve xarek, mîna xarê şemera
swarê seklawî li delêl karbin

Bihustê lawê bavan bi lîre be
Mêrê xerab ji mêrê çê bi şade be
Destê xortan dizgînê negir e
Lingê lawê bavan di rikêbê nasekine

Şad û şûdê delêl gelek hene
Bû hefadê koçan û keriyân
Navê revê li delêl heram e
Delal were mala, bi mêvane
Serê stûna konan nêzîk e, ji te bi xuya ne
Tevdana sîng û berê min esmer ê
Ji êşa pêva, li nefsa canê delal,
swarê seklawîya helal be

Di vê êvarê emrê dilê min pê re
Bila li me nehata ji ba
Bayê xerbî zineta rûkê dinê
Va ezê bala xwe didimê, maqûl ê dikîka
Kişyane oda bavê Bişar
Şewr û mişewrê roja barkirinê

Vê êvarê xewa xelkê delal di paşila min da
nayê
Nizam delal girtî sar û germe
Ezê nizam delal nexweş e
Ez nizamim seklawî li lingê delal ketine
Nizam warê mala bavê min kevn bûne kêç ketinê

Di vê êvarê, delal, minê ji gira girê kewkeyo
Ketim rez û koçan û keriyê dikîkan
Xelkê min ê delal, li ser nag û delûlan
girtiye tadeyo

Min nihêrî bejna zirav, mîna seklawî,
seklawiyê bavê Bişar

Li der konê bavê Bişar bisekine bêreşmêyo

Vê êvarê.....

Ezê daketim beriya Mêrdînê, ji dilê min
rebenê beriya berê

Lê şîn dibû kulîlka qewanê tûmê di xerdelê
Sala çûyî ez xwesteka xelkê delal bûm
Sala vê salê ketim tora yekî pîsê mirdar
Roja barkirinê li dewsa koç û waran diman
Darê dergûşê li min bû bela
Mîrata kitanê, li min rebenê bû baskê qertelê

Vê êvarê.....

Seyda lawikê delal teyr û tivîlkê dora malan
bû

Seyda xelkê min î delal xezala serê gelêyo
Delal de rabe destê xwe bi destê min de
Emê hevdû birevînin, xwe bidin dora Xabûrê
Bila girê Mixergan ji min û delal re bibe
stareyo

Di vê êvarê....

De bajo rê dûro bajo, betilyo bajo, heyiryo
de bajo

Li ber germiya havînê rûmenê, vê sibekê tiwê
bigirî sar û germê

Sê birayên min hene, li bin darê çekê,
roja qewimandinê û kuştinê
Gava çavê min nekeve li bejna xelkê delal
Ezê berê xwe bidim, herim Midyadê
Dawa taqiya xwe bibim cem hoste Melko, ser
boyaxa reşkirinê

Heylo dilo lo.....

Vê sibekê xelkê min ê delal çû welatê
biyanîyê
Kesek li malê tunîne ku ez sebra dilê xwe
pê bînim
Derdê dilê min pir in, şevê qanûna şevine
dirêj in
Ezê rabim lawik li dergûş xînim
Ji derdê dilê xwe rebenê bilorînim, bilorînim
Hêstirê xwînê, ser sê biskê dişê, li ser
hinarkê rûka bibarînim
De bajo emrê dilê min pêro...

Heylo dilo!.....

Rabin berê xwe bidin welatê Kurdistanê
Herin Diyarbekra xopan, korta gidiya
Ezê vê sibekê herim, kevirî rakim ji bedena
hepsa xwîniya
Ezê wî kevrî têxim navbeyna xwe û ber vî
dilî
Di pey bejna delal, li welatê biyanîyê
sebra dilê xwe pê
bînim
De bajo emrê dilê min pêro tim lo lo!..
De bajo rê dûro, bajo xempiro

Vê êvarê ji gira girê Girdêşê, girê Girdêşê
Xelkê min î delal siwar bû ciwanîka beyê
Berê xwe da xêmê beriya jêrîn
Lingê ciwaniya xelkê delal li keviran
dikeve
Ezê nizamî teresbavê solbend neçê
solkiriye
Nava min dişewite, dilêmin pê dêşe de bajo...

Keçikê digot:Lo delal ez ne jin im,ne bi
mêr im
Ez xweyinga heft bira me,wekî şêr in
Dotmama diwanzdeh pismama,siwarên hespên
nêr in
Gava çavê min li bejna delal nekeve
Ezê herim binya Nisêbînê
Her heft bira,diwanzdeh pismama bi carekê
vedişêrim

Vê êvarê,....
Heyla delal,li min û li tilkermê
Delalê malê siwar bûye,vê rojê vê rogermê
Ez ne ketim ber etra delalê malê
Ez ketim ber etra bi şalê spî,bi kirasê
melesî
Çûye serê kaniyê,vê sarê,vê saregermê
De bajo heyiryo....

Heylo dilo....
Ezê diçûm ber derî,derî li min venebû
Hilkişyam ser banê xanî,rê tunebû
Daketim alîkî hewşê,min bala xwe dayê
Xelka min a delal li bin pencerê
Di xewa şêrîn de bû
Temarê li çavên min kiribû
Ezê bi xwe hişyar ne bûm
Çûm tewafa sîng û bera,bi kilît û bi mifte
bû
Nizam ne si-ûda min vê sibekê,ne bextê te bû

Here heylo.....
Vê êvarê xwedêyo,robiyo,minê tişteke ji te
navê
Konekî çarstûnî,çîtik şikakî,navmalê
Mikutkî ji dara benavê
Minê konê delal vegirtiyê
Li beriya Mêrdînê,li kepazê=serê kanyê
Navrokê Evdiselam ê

Serê te wê bêşe tiwê nexweş bikevî
Di welatê biyaniyê, bi emelê serê min bî

Haylo dilo,.....

Vê êvarê minê çaxir bo bazara şewitî
Mi ne dixê, bi salixdana, bi çavan ji min dûro
Sîng û berê min rebenê
Vê sibekê mîna bexçakî ji bexçê Nisêbînê
Mîna mêrgê, ji mêrga tilkermê
Hawik ji hawikê dora Xabûrê
Emrê dilê min pêro
Were delal tewafa sîng û berê min rebenê
Serê xwe deyne rakeve
Ev stêra li me der bû, stêra, karwangirane
Serê xwe deyne rakeve, stêra sibê li me dûro

De here heylo dilo.....

Delal tî terka min bikî ez terka te nakim
Lo! lo! melûlo xempiro, keserxuro!
De bajo riyate dûro
Îro du ro ji sîng û berê min rebenê mehrûmo
Xwezîka min xelkê delal bidîta
Mîna dewr û dewranên ewilî, tev selefê bavê
Bişar
Beriya Mêrdînê li ser piştê hemdaniyê
Vê sibekê li hawikê dora Xabûrê

Heylo,.....

Vê êvarê emrê dilê min pê re
Vê sibekê karê tev bizinê, diçêrin li çiyayê
şingalê
Cilên delêl hatine ber şuştinê
Ezê bistînim qalibek sabûna Helebê
Bişom li ser ava Zîrgane
Bişom, lêkim ava mawerdî, ezê raxim li ser
dara qurnefilê

Di vê êvarê

Kalekî mala bavê me heye, li ber rehma xwedê
roja barkirinê

Lê,lê Xezal ê.....

Vê êvarê tu xezala min î,xezala binê beriyê
Devî li çêrê,çavî li karê,guhî li gaziyê
Heylê xezalê,...

Vê sibekê xwedê bikira miradê min û xelkê
delal

Li beriya Mêrdînê,meha Temûz û Tebaxê
Minê rojî bigirta li ser rojiyê
Xwezî ez bibama rimek ji diwanzdeh movika
Têketama ser piyê xelkê delal,siwarê hemdaniyê

Di vê êvarê keçikê digot:dilê min qûma
Ferêt e

Kosara kîka,Amûda rengîn,stûna welato
Ez nakim terka bejna zirav,here serê min
pê re lo...

Hay lo dilo.....

Lo delal,heya gava mirin ê
Heya roja kuştin û qewimandinê,delal heylo
Vê sibekê tirsê min ji wê tirsê ezê bimrim
Li welatê biyaniyê

Berî kalbûnê,pîrbûnê,min têr negot"delal
heylo"

P Ê Z A N Î N

Pirs:

-Di sala 1923 yan, 1974 an, 1639 an û di sala 1880 î de çi bûyêr li Kurdistanê çebûne?

Bersiv(.....
.....)

Pirs:

-Navê şerkerekî Kurd ku xwe padîşahê Kurdistanê diyar kiribû

Bersiv(.....)

Pirs:

-Di dîrokê de navê qehreman û mêrxasekî kurd

Bersiv(.....)

Pirs:

-Navê zimanzan û alimekî Kurd ku kovara "hewar" derxistiye

Bersiv(.....)

Pirs:

-Navê çêlikên kewan

Bersiv(.....)

Pirs:

-Tiştê ku meriv dicû

Bersiv(.....)

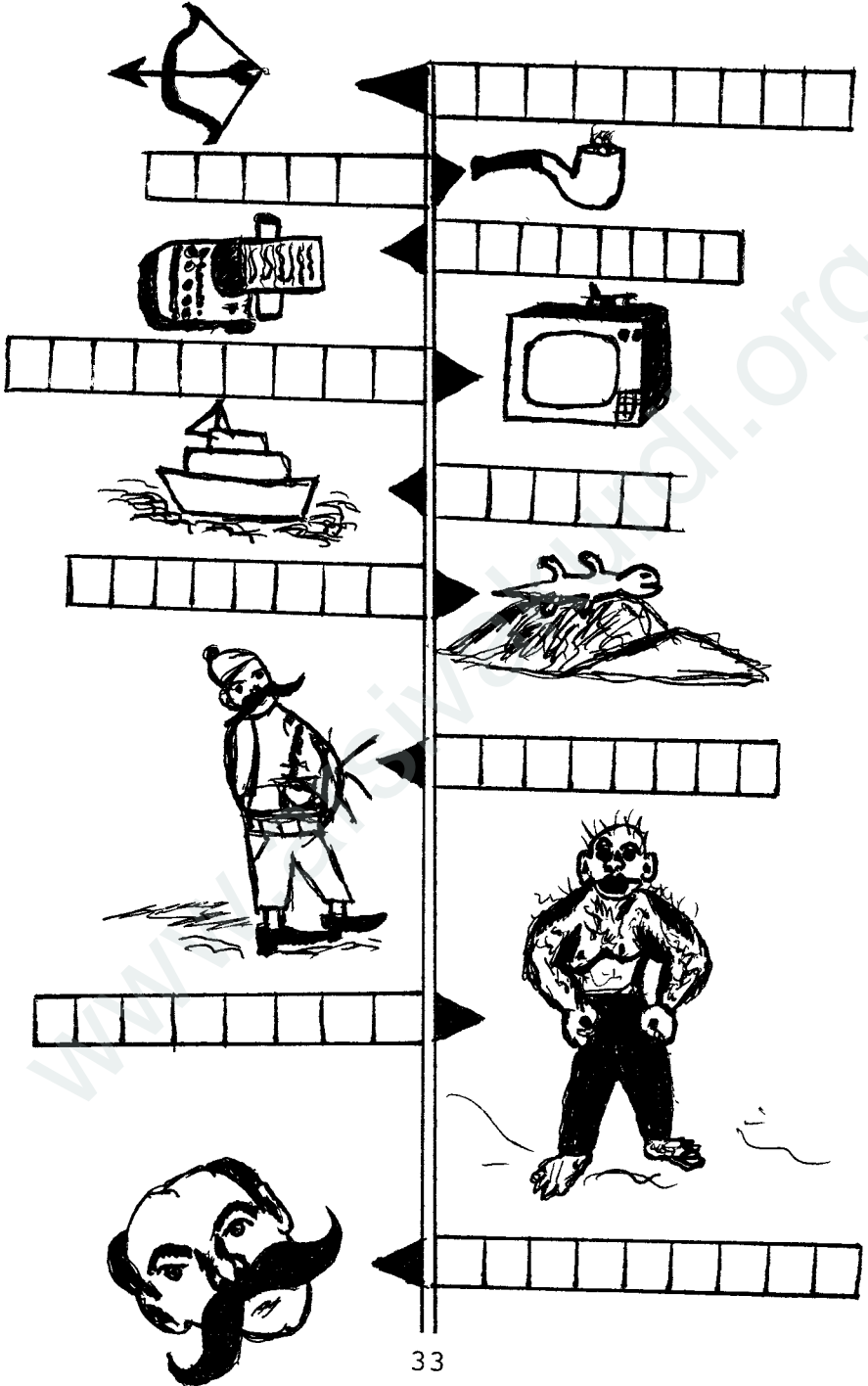
$$\begin{array}{r}
 9 \\
 8 \\
 7 \\
 6 \\
 5 \\
 4 \\
 3 \\
 2 \\
 + 1 \\
 \hline
 \end{array}$$

Gelo hûn karin van hejmarên jorîn bidin ser hev û bikin ku(99999) derkeve ?

Pirs:

-Merivek di cihekî asê de maye. Aliyekî wî behr (derya) e, aliyekî din agir e, aliyê din herî û stirî ne û aliyê din jî ger biçê wê hêrgiz (muhakkak) qeze bê pêşiya wî, Gelo wê ev meriv çawa ji nava vî cihê asê derkeve ?

Bersiv(.....)

X A Ç E P İ R S

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2					■			■		
3				■						■
4									■	
5		■		■					■	
6		■						■		

Çeperast:

- 1-Navê bajarekî Kurdistanê
- 2-Heywanekî nava avê(berepaş)..du tîp..
gotinek pirsê
- 3-Hevala meriv a jînê...navê jinekê,an ke-
çekê
- 4-Çaxa meriv alê dadixe
- 5-Navê mêrekî(berepaş)
- 6-kesê bê por (berepaş)

Serejêr:

- 1-Xelat,hediye
- 2-sala ku em tê de
- 3-Navê keçek an jinekê
- 4-Gotinek pirsê(berepaş)
- 5-Li hinek ciyan ji goran re dibêjin(b.paş)
- 6-Fermanek ji mirinê
- 7-Navê jin an keçekê(berepaş)

8-Sê tîp

9-Çaxa tişteke a meriv be(berepaş)

10-Ji agir re dibêjin(berepaş)...tişteki
xwarinê

Bersiva hejmara 15 an

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	K	U	R	D	I	S	T	A	N
2	Ê	R	A	Y			A	V	A
3	Y		M	A	Z	Î		A	Z
4	H		Û	R	I	S			Ê
5	U	A	S		V			S	
6	S	P	A	S		H	E	B	Û
7	R	O	N	A	H	Î		A	R
8	E			R	Û	M	E	T	
9	W	E	Z	Î	R		M	Ê	R

Bersiva pêzanînên hejmana 15 an

Bersiv-1

(Wêneguhêz)

Bersiv-2

(Pêlweş)

Bersiv-3.

(Ji 31 tîpan)

Bersiv-4

(Ağirî)

Bersiv-5

(Selahaddîn Eyubî)

Bersiv -6

(Jana zirav-êşa zirav)

Bersiv-7

(Ferhat)

Bersiv-8

(Ciwange)

Bersiv-9

(Di sala 1938 an şerê Dersim, 1947 an kambaxkirina komara Mahabad ê, 1975 an têkçûyina şoreşa başûrî Kurdistanê)

UTGIVARE

KURDISTANS ARBETAR-KULTUR FÖRENING

WEŞANA KOÇ - KAK

KOMELA ÇANDA KARKERÊN KURDISTANÊ

ADRESS - NAVNÎŞAN

BOX 7031

163 07 SPÅNGA - STOCKHOLM

SWEDEN

POSTGIRONR. 98 66 50-0

PRIS : 10:- skr
BIHA